

700 külvárosi gyerek vidám nyaralása az ujszegedi népjelöti üdülötelepen

A »batyi légio« nagy sikere

(A Délmagyarország munkatársától) A régi nagystrand helyén vígan lobogtatja a koradélelötti szél a népjelöti ügyosztály gyermek-üdülötelepének nemzetiszínű lobogóit. A többholdnyi kiterjedésű üdülötelepen és a Tisza-partján koranyártól az első őszi napokig vidáman folyik az élet. A népjelöti ügyosztály, az Országos Gyermekvédö Liga, a Szent József-akció, az árvaház, a Magyar Kender-Len-és Jutáipar Rt és különböző társadalmi rétegek, valamint az OTI jóvoltából közel ezer gyermek élvezi itt az üdülötelepen a nyarat. Olyanok itt ezek a három-tizenkétéves fiú-leányok, mint a kalickából kirepült madárkák. Egész nap kellö felügyelet mellett szabadon játszanak, hancuroznak a puha fövényben és örülnek a nyárnak. Örülnek, mert hiszen olyan ritkán adódik alkalom a számukra, hogy kedvüire játszathassanak, dalolhassanak és hancurozhassanak... Egész télen át kis egyszobakönyvház lakásokban élnek, ahova bizony csak ritkán pillant be egy-egy eltévedt napsugár és csak ritkán csal mosolyt kis kerek arcukra édesanyjuknak egy-egy lágyan simogató pillantása.

Veszélyben volt az üdülötelep megnyitása

A gondatlan gyermekesereg vidám dalolása közben lépünk be az üdülötelep ízléses tornyos épületébe. A tágas udvaron éppen az egyik fűrdőruhás tanítónő irányítása mellett 20—25 főből álló leánykacsoport az üdülötelep ünnepegére készülödik. A napsugár barnára süttötte mosolygós kis arcukat, kezükkel csuklógymkorlatokat végeznek, ajkukon fölzeng a cserkészsnóta:

— *Leányok fel a fejjel, ez a harc a mienk...*

Hosszan elnyújtottan énekelnek a kisleányok, aggódva figyelnek a megértőarcú tanítónénire, aki bizony sehogy sincs megelégedve a leányok énekkészségével. Szinte ajkukon van már a mondat. — kedves tanítónéni, hiszen a kisleányoknak az éneke nagyon tetszett, a tanítónéni is volt valaha kisleány, nem megy olyan gyorsan a kis buksikba ez a szép cserkészsnóta... Bizonyára régóta gyakorolják már, fáradt a csoport, tessék őket játszani engedni. De nem szólunk egy szót sem. A következő percben már hangzik is a mondat:

— Jó van leányok, mára elég volt.

A törönszoba egyik kis helyiségében megkeressük Jäger Lajost, a telep vezetőjét, aki elmondja, hogy ezt a szociális üdülötelepet, ahol nyaranta sokszáz magyar gyermek nyaral, közel négy éve nyitotta meg a város.

— *Az idej megnyitása majdnem veszélyben förgött* — mondotta. — A Tisza szokatlan magas vízállása, a gyakori esözések miatt már úgy volt, hogy ezen a nyáron nem lesz gyermekszavaktól hangos az üdülötelep. Az utolsó pillanatban azonban Vicsay Emil dr.-nak a közbenjárására mégis sikerült megnyitni az üdülötelepet. A létszám 300—350 kisfiú és kisleány körül mozog, ehhez a számhoz még hozzájön vasárnaponként az OTI mintegy 200—250 főnyi nyaralócsoportja. Természetesen mint az elmúlt évben, úgy most is 25 felvidéki fiú nyaral nálunk. Tavaly Rahórol jöttek kis vendégeink, most Rimaszombat küldötte el a 10—12 éves izzig-vérig magyar fiúkat.

Ebéd: köménymagosleves és mákostészta

Jäger Lajos kalauzolása mellett bejártuk az üdülötelepet. Miközben az orvosi rendelőt és a napozót tekintjük meg, addig lenn az udvaron 64, óvodás kisfiúk és kisleányok feszült fi-

gyelme mellett újból megkezdődik Bükky tanítónő irányításával az éneklés. Vidáman, magasan száll a nóta, Erdély felé:

*Szállj el fecském Kolozsvárra
Minden magyar kislány várja
Szállj el fecském Kolozsvárra
Aki halvány, mind magyar lány
Mert a párja itt van a
Tisza partján.
Szállj el fecském napkeletre
S mond meg neki,
Magyarország újra nagy lesz...*

Alighogy elhal a nóta, csemetés rázza meg a levegőt. A fiúk és leányok példás négyes sorokban állanak föl és egy tanítónéni, tanító-bácsi vezetése mellett ujjongó arccal mennek szellös »ebédlo« felé. Kis tányérjaikban már ott párolog a most elkészült köménymagosleves. Farkas étvággal esnek neki és csakhamar kanálsörgetés hallatszik. Gyorsan elfogyasztják a nagy tál levest, hiszen egész délelött játszottak, fűrdöttek és így a »munka« után még bizony ezeknek játékoskóstertű legénykének és kisasszonykának is jól esik a forró étel. A levesevésnek csakhamar vége, utána következik a mákostészta. A gyermekszemek felcsillannak, a villa már ott van mindegyik kezében s alig várják a pillanatot, hogy a jó cukros mákostésztát a szájukhoz emeljék... Mákostészta a kedvenc ételük... Jót étvágyat fiúk, leányok...

A menü naponta változik. Reggelre 2 dezi pasztörizált tejet, ebédre mindig mást és mást, uzsonnára pedig mézeskenyeret vagy gyümölcsöt kapnak. A gyümölcsért különösen a rimaszombati fiúk rajonganak.

A »batyi« légio

Az üdülötelepen nincs különbség gyermek és gyermek között. Mind egyformák. Ugyan-

A jövő héten megkapják elmaradt fizetésüket a közélémezési hivatal alkalmazottai

(A Délmagyarország munkatársától) Rövid félve, hogy a háborús gazdálkodás hatása alatt a többi európai állam mintájára nálunk is bevezették a cukorjegyeket és az adminisztráció lebonyolítására Szegeden is fölláították a közélémezési hivalt. A hivatal személyzetét szolgálatra behívott nyugdíjas tisztviselökből és szellemi szükségmunkásokból állították össze. Mintegy 30 szellemi szükségmunkás dolgozik kezdettől fogva a közélémezési hivatalban, ezek a fontos és nem éppen könnyü munkát végző alkalmazottak alkalmaztatásuk ideje alatt még csak egyetlen egyszer kaptak fizetést, akkor amikor a cukoradagok után pótfilléreket szedett be a hivatal. Mivel azonban a fogyasztóknak a pótfillerek útján való megadóztatása nagy visszatetszést keltett, elmaradt a pótfillerek szedése és a közélémezési hivatal alkalmazottainak fizetése is. A város költségvetésében nem állt rendelkezésre fedezet a fizetések beállítására, az állam pedig nem akarta vállalni a fizetések terhét. A város hatósága mindent elkövetett, hogy az illetékes minisztériumot a közélémezési hivatal költségeinek kiutalására bírja: föliratot intézett a miniszterhez, majd konkrét előterjesztést tett a költségek előteremtésére. Közben eltelt majd három hónap és a közélémezési hivatal alkalmazottai még mindig díjtalanul, a reménység fejében dolgoztak.

A hosszas várakozásnak azonban, úgy látszik, mégis meglesz a »jutalma«, mert amint értesülünk, a volgármester előterjesztését el-

azók a masztatos, barnáraégett gyermeki arcok, ugyanazok a mozdulatok, sírások, hangos kiáltozások. És mégis ebből a többszázfönyi gyermekhadból kitűnnek a mi fülünknek szokatlan beszédü rimaszombati fiúk. Ök már nagyok 10—12 évesek, napjaikat komoly munkával töltik. Magyar dalokat énekelnek, várat építenek és valamennyinek az a vágya, hogy katona lehessen.

— *Matyi légio jobbra át* — hangzik a vezényszó mindjárt, ahogy ebédután lelátogatunk a Tisza-partjára. Katonás sorrendben áll előttünk a rimaszombati gyerekek 25 főnyi csoportja. Vezetöjük egy nyílt tekintetü 13 éves fiúcska: Borosovics Árpád »hadnagy«. Néhány évvel ezelött még cseh iskolában tanult, most úgy énekel magyarul, mint bármelyik kis itthon született társa. Tudományát nyomban csillogtatja is, újból vezényszó hangzik föl az ajkán és a következő percben már énekel is a batyi légio. Természetesen batyi dalt.

— *Rendes város Batyi, azaz, hogy Szombati, rendes nevén Rimaszombati...*

Az ének végétével a batyi légio által épített várhoz vezetnek bennünket. Valósággal kis erödítmény. Beillene a Maginot-vonalba is. Egy méter magas, tetején zászló leng, a falakból a lörések világítanak.

— A kis vendégeink mindig az előbbi kis dalt énekeltek és katonásdit játszottak — mondotta vezetönk. Erröl azután elneveztük őket batyi légiónak. A várépítés gondolata is az övék volt. A leülepedett iszaphöl kockákban kivágtuk a talajból és 3 napi munkával felépítettük a várat. Sajnos a mindennapös esö már sok kárt tett benne. Azonban még így is az egyik legkedvesebb tartózkodási helye a batyi légiónak ez az iszaphöl készült vár.

Jól, nagyszerüen érzik itt magukat a népjelöti hivatal üdülötelepen a gyerekek. Reggel a kultúrpalota előtt gyülekezve vidám énekszöval vonulnak át a hídon, este pedig 6 óra előtt ugyancsak csoportban, egymás kezét fogva távoznak az üdülötelepröl.

Jölesö érzéssel távoznak el az üdülötelepröl, ahol gondos felügyelet mellett nevelik a kisfiúkat és kisleányokat a szebb, a nagyobb és boldogabb Magyarország számára.

(Kardos Imre)

fogadták a minisztériumban: a számvevöség fölhatalmazást nyer, hogy a közélémezési hivatal személyi kiadásaira fedezetet állítsan be a költségvetésbe, a dologi kiadások fedezésére pedig államsegélyt utalnak ki. Így tehát a kérdés megoldást nyer, mégpedig értesülésünk szerint, a legrövidebb idő alatt, úgyhogy a jövő hét folyamán a közélémezési hivatal valamennyi alkalmazottja megkapja végre a fizetését az elmúlt időre visszamenöleg, a jövő elsején pedig rendszeren folyósítják részükre fizetésüket, ami előreláthatólag havi 80 pengöben nyer megállapítást.

Konyha BUTOROK
állandóraktára
ifj. HEGEDÜS
műbutorasztalónál Somogyi-utca 15

Rátky pensió Budapest, VII. Rakóczi u. 36.
Rökussal szemben
Összkomfortos, elegáns, folyóvízes balkonos utcai szobák. Elsörendü, kívánatra diétikus ellátással is. A főváros középpontjában, vilamos és autóbusszközeledési megállóhelyeknél. Kellemes úri otthon, MÉRSEKELT ÁRAK. Állandó vendégeknek kedvezmény. Telefon 332—097. Díjtalan lift.

BUTOR legolcsóbban
Lakberendezö
Szövetkezestél
IPARCSARNOK.
Horváth Mihály-u. 5.